15/05/2019

Σήμερον εορτάζουμε άνδραν θείον και απλησίαστον εις την αρετήν

/ Ορθόδοξες Προβολές

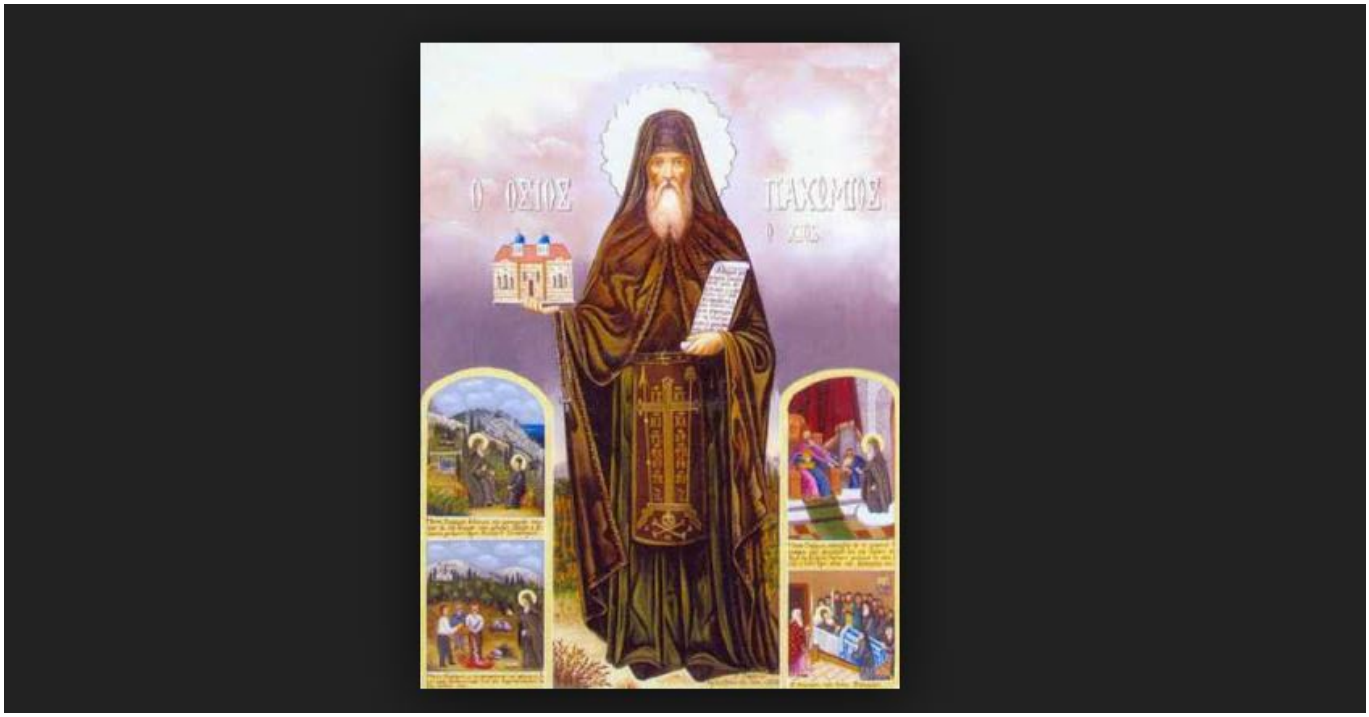

Κατά τη 15η Μαίου εκάστου έτους, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Οσίου πατρός ημών Παχωμίου περί του βίου του οποίου ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης **διασώζει τα εξής** εις τον Συναξαριστήν του:

Ο Παχώμιος λεπτύνων σαρκός πάχος,
Ψυχή συνήγε πριν μεταστήναι στέαρ (1).
Πέμπτη και δεκάτη Παχώμιον ένθεν άειραν.

“Ούτος ο Όσιος Πατήρ ημών Παχώμιος εκατάγετο από την Αίγυπτον της κάτω Θηβαΐδος, ζων κατά τους χρόνους του Μεγάλου Κωνσταντίνου εν έτει τκγ΄ [323], ήτον δε υιός γονέων ασεβών και προσκυνούντων τα είδωλα. Με τους οποίους πηγαίνωντας ο Άγιος μίαν φοράν εις τον ναόν των ειδώλων, ήκουσε του υπηρέτου του ναού να λέγη εις τους γονείς του, οπού επρόσφεραν θυσίαν εις τα είδωλα. Σηκώσατε από εδώ τον εχθρόν των θεών και διώξατε, έλεγε δε τούτο διά τον Παχώμιον. Εφοβείτο γαρ ως φαίνεται το δαιμόνιον, οπού εκατοίκει εις τον

ναόν, την μέλλουσαν του Αγίου αρετήν. Πιών δε ο Άγιος από το κρασί, οπού επροσφέρθη εις τον δαίμονα, ευθύς το εξέρασεν.

Όταν δε ο Άγιος έφθασεν εις ηλικίαν, συνηριθμήθη με τα βασιλικά στρατεύματα, και μετά ολίγον καιρόν αφήσας την στρατιωτικήν τάξιν, επήγεν εις την ανωτέραν Θηβαΐδα, και εν τω άμα έλαβε το Άγιον Βάπτισμα. Είτα ενδυθείς το μοναχικόν σχήμα, έτρεξεν εις την έρημον.

Όταν λοιπόν επήγαινε κατά τον τόπον της Ταβεννησίας, ήλθεν εις αυτόν φωνή από τον Ουρανόν, η οποία εφανέρωνεν, ότι ο τόπος εκείνος ήτον επιτήδειος διά να κτισθή Μοναστήριον, και ότι έμελλε να συναχθή εις αυτό πλήθος Μοναχών. Όθεν εκεί έκτισε το Μοναστήριόν του ο Όσιος. Περνώντος δε του καιρού, έτρεξαν εις το Μοναστήριον πολλοί αδελφοί και έγιναν Μοναχοί, μαζί με τους οποίους ήτον και ο ηγιασμένος Θεόδωρος ο μαθητής αυτού, ο οποίος ήτον ζηλωτής του βίου και της αρετής του Οσίου Παχωμίου.

Και τόσον πολλά εκαθαρίσθη διά της απαθείας και εις τόσον ύψος ανέβη θεωρίας, ώστε οπού, έβλεπε τας καθαράς ψυχάς των Αγίων, όταν ανέβαινον εις τον Ουρανόν, και έβλεπεν ως παρόντα εκείνα, οπού εγίνοντο εις μακρινά μέρη, και επρόλεγεν ως ενεστώτα εκείνα, οπού έμελλον να γένουν.

Προ του δε να αποθάνη ο Άγιος Παχώμιος, αριθμήθη το πλήθος των Μοναχών, οπού επρόστρεξαν εις αυτόν εν τη ερήμω, και ευρέθησαν Μοναχοί χίλιοι τετρακόσιοι. Από δε το τοσούτον πλήθος γίνεται φανερόν, ότι ο Παχώμιος ήτον βέβαια θείος άνδρας, και απλησίαστος εις την αρετήν, και διά τούτο ηκολούθησαν αυτώ τόσοι και τόσοι, όχι διά τρυφηλήν ζωήν, όχι διά προσπάθειαν σαρκός, εις τα οποία χαίροντες και γλυκαινόμενοι οι άνθρωποι, αναχωρούν από τους οίκους και συγγενείς των: αλλά ηκολούθησαν εις αυτόν, διατί εθαύμασαν την εγκράτειαν και τους ασκητικούς κόπους του, και διατί επόθουν να μιμηθούν και εκείνοι, όσον το δυνατόν τους, την ασώματον και αγγελικήν του ζωήν.

Ούτω λοιπόν διαπεράσας ο αοίδιμος, εν ειρήνη εκοιμήθη, και ενταφιάσθη εις το εδικόν του Μοναστήριον. Τον κατά πλάτος Βίον αυτού όρα εις την Καλοκαιρινήν (2).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ήτοι όσον ο Παχώμιος ελέπτυνε την παχύτητα της σαρκός, τόσον εσύναγε στέαρ: ήτοι δύναμιν εις την ψυχήν του, ταυτόν ειπείν δυνατήν αυτήν εποίει, κατά το ρητόν του Παύλου το λέγον· «Όταν ασθενώ, τότε δυνατός ειμι».

2. Ο δε ελληνικός Βίος αυτού σώζεται εν τη Μεγίστη Λαύρα, εν τη Ιερά Μονή των Ιβήρων, και εν άλλαις, ου η αρχή· «Όντως αληθής η θρυλλουμένη παροιμία». Ο δε σοφολογιώτατος διδάσκαλος Χριστοφόρος ο Προδρομίτης, άριστα ανεπλήρωσε την ασματικήν αυτού Ακολουθίαν.

Από το βιβλίο: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Γ΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005, εκ του Σπουδαστηρίου Νέου Ελληνισμού http://www.snhell.gr